

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218205093
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4218205093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. I., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXXX/XX, P. - O. O., zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 295,98 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 23. novembra 2020 č.k. 15Csp/220/2018-187, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 295,98 eura od 15.11.2018 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 295,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 295,98 eura od 15.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo dňa 1.7.2015 k uzavretiu Rámcovej zmluvy o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaná nevyužila. Žalovaná istina 295,98 eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej.

2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 52, § 53, § 54 OZ, ako aj § 1,2,9, 18 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znením účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

3. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná istina predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými debetmi vykonanými na účte žalovanej. Žalovaná ako spotrebiteľka bola o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaná prostredníctvom všeobecných obchodných podmienok a sadzobníka poplatkov žalobcu, ktorý zverejnil na web stránke a zároveň priamou informovanosťou žalovanej, prostredníctvom výpisov z účtu. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy je potrebné zmluvu považovať aj za zmluvu spotrebiteľskú, v zmysle ustanovenia § 52 OZ. Zároveň zmluvu posudzoval aj podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako

aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti uplatňovanej istiny a úrokov z omeškania. Právny zástupca, ani žalovaná, nenamietali výšku žalovanej istiny, ktorá tvorí rozdiel medzi kreditnými a debetnými transakciami na bežnom účte žalovanej. Vzhľadom na to súd zaviazal žalovanú na úhradu sumy 295,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15.11.2018 do zaplattenia. V časti o zaplattenia zmluvného úroku vo výške 17,9 % ročne zo žalovanej sumy od 15.11.2018 do zaplattenia dospel k záveru, že žalobcovi nepatrí právo požadovať od žalovanej zmluvné úroky, nakoľko žalobca nepreukázal, že by bola žalovaná vopred informovaná a o výške zmluvného úroku uzrozmenná. V zmluve o bežnom účte je dohodnutý úrok vo výške 17,9 % ročne len pre povolené prečerpanie, a nie o prekročení. Oznamenie výšky úroku pre prípad prekročení na bežnom účte žalovanej, bol žalobca povinný bezodkladne poskytnúť žalovanej písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Mal za to, že žalobca v tejto časti neunesol bremeno svojich tvrdení. Zverejnením týchto informácií na svojich obchodných miestach a na svojej internetovej stránke si žalobca nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z.z.. Samotný výpis z účtu, ktorý síce uvádza aktuálny zostatok na bankovom účte žalovanej a výšku jednotlivých poplatkov aplikovaných zo strany žalobcu avšak stále nespĺňa všetky zákonom určené podmienky v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto v tejto časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že bude žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalovaná bude zviazaná na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že žalobu podáva v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho postúpenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). K nároku na zaplattenie úroku vo výške 17,9% ročne uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná nebola vopred informovaná o výške zmluvného úroku. Z bodu 4.2. zmluvy vyplýva, že úroková sadzba bola priamo v zmluve určená súčtom ročnej úrokovej sadzby pre povolené prečerpanie 17,9% a 5,05% t. j. vo výške 22,95%. Žalobca si však uplatnil úrok z prekročení vo výške 17,9%. V zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s úročením prekročení postačuje, ak veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalovaná ako spotrebiteľ bola o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaná, a to vo VOP a sadzobníka poplatkov, ktorý bol zverejnený na web stránke a všetky relevantné dokumenty sú dostupné na každej pobočke banky a napokon žalovaná bola o svojom prekročení na účte informovaná výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročení. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb a ich sprístupnení v pobočkách banky, ako aj oznámením formou výpisov z účtu klientov je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/140/2018, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018. Žalobca má nepochybne voči žalovanej nárok z titulu prekročení citovaného zákonného ustanovenia, keďže nárok na úrok z prekročení je upravený zákonom.

5. K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedla, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, že nárok na úrok z povoleného prečerpania bol individuálne dojednaný, a že žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s týmto úrokom. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/169/2019 a z uvedených dôvodov preto navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý opätovne uviedol, že z uvedeného bodu 4.2. zmluvy vyplýva, že úroková sadzba bola priamo v zmluve určená, a to vo výške 22,95%, pričom žalobca si žalobou uplatnil iba úrok z prekročení vo výške 17,9%.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých

častiach, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti, upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako i v časti o náhradu trov konania je potrebné v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť.

9.Z obsah spisu vyplýva, že dňa 16.11.2018 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa od žalovanej domáhal, zaplata sumy 295,98 eura spolu s úrokom vo výške 17,9 % z uvedenej sumy od 15.11.2018 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 5 % z uvedenej sumy od 15.11.2018 do zaplata, ako aj náhrady trov konania. Z návrhu vyplýva, že žalovaná žiadosťou zo dňa 1.7.2015 požiadala právneho predchodcu žalobcu o uzatvorenie Rámcovej zmluvy o bežnom účte, na základe ktorej žalobca a žalovaná toho istého dňa uzatvorili Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2. Žalovaná bola povinná na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Žalovaná istina 295,98 eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Žalobca v žalobe poukázal aj na oprávnenie banky požadovať za prečerpanie účtu úroky, ktoré vyplývajú okrem iného aj z ust. § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca súdu predložil aj žiadosť o otvorenie bežného účtu a uzatvorenie Rámcovej zmluvy zo dňa 1.7.2015, ako aj Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, formou povoleného prečerpania zo dňa 1.7.2015.

10.Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

11.Podľa § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu, alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver, a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide účet podľa § 708 až § 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu, a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

12.Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu, a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie v indexe alebo v referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokov z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

13.Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám, uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené.

14.Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby, na určitú menu, bežný účet pre jeho majiteľa.

15.Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby, uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok, určených v zmluve, vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho meno platby, ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie z uskutočnených platieb, v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

16.Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykonáva do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

17.Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

18.Podľa článku 3 bodu 3.3. písm. n) Všeobecných obchodných podmienok, majiteľ účtu je povinný banke z čerpaného úverového rámca alebo z prekročenia, platiť úroky za dohodnutých podmienok podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11., tohto článku VOP. V zmysle článku 3 bod 3.1. písm. e) Všeobecných obchodných podmienok, posledná veta, je majiteľ účtu povinný dodržiavať stanovenú výšku minimálneho zostatku na bežnom účte, po celú dobu trvania zmluvného vzťahu, inak je banka oprávnená zmluvu o bežnom účte vypovedať s okamžitou účinnosťou.

19.V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenia úrokov vo výške 17,9% ročne zo sumy 295,98 eura od 15.11.2018 do zaplatenia nie je vecne správne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20.Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že zmluva o bežnom účte je vždy zmluvou obchodnou, a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Zväzkových vzťah, ktorý na základe takejto zmluvy vznikne je absolútnym zväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi v celom rozsahu Obchodným zákonníkom. Predložená zmluva o bežnom účte je však aj zmluvou spotrebiteľskou, keďže ju uzatvárala na jednej strane banka ako podnikateľ a na strane druhej ako fyzická osoba - nepodnikateľ, v pozícii spotrebiteľa. Ide o pomenovaný zmluvný typ, ktorým sa veriteľ v pozícii dodávateľa, zaviazal poskytnúť dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, určitý rozsah služieb, vrátane vedenia bežného účtu, na ktorý si žalovaná vkladala svoje peňažné prostriedky s jej voľnou dispozíciou, ale aj s dispozíciou banky, pokiaľ jej dal príkaz na úhradu v prospech tretích osôb a pokiaľ mala na účte dostatok finančných prostriedkov. Ak však banka zrealizovala príkazy a na účte dostatok finančných prostriedkov žalovaná nemala, musela banka použiť vlastné prostriedky a týmto okamihom žalovanej poskytla úver. Tým istým okamihom došlo aj k nepovolenému prečerpaniu a žalovaná bola povinná prečerpanú sumu vrátiť žalobcovi, čo však neurobila.

21.Bežný účet má obvykle charakter účtu, ktorého majiteľ môže disponovať s čiastkami, ktoré sa na ňom nachádzajú len do ich vyčerpania, pokiaľ nemá s bankou dohodu o tom, že je bežné z účtu čerpať finančné prostriedky aj po vyčerpaní peňažných prostriedkov, nachádzajúcich sa na účte, čím majiteľ účtu získava možnosť tzv. dovoleného prečerpania finančných prostriedkov vo väčšom rozsahu, než ich v skutočnosti na účet vložil. Tieto prostriedky potom čerpá tak, ako by si vzal úver, avšak bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere. K čerpaniu úveru teda dôjde konkludentným konaním klienta, preto aj tento spôsob čerpania úveru podrobne upravený vo všeobecných obchodných podmienkach bánk, ktoré majú pre uzatvárané zmlúv o bežnom účte a pre vedenie bežných účtov, podstatný význam. Všeobecné obchodné podmienky majú povahu obchodných podmienok podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré musia byť stranám, uzatvárajúcim zmluvu o bežnom účte známe, prípadne musia byť pripojené k návrhu zmluvy. Pre platné uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Dlh klienta na bežnom účte je teda záväzkom zo zmluvy o bežnom účte a banka má právo na zúčtovanie vykonaných platieb na ťarchu majiteľa účtu, čomu zodpovedá povinnosť majiteľa účtu, uvedený dlh splniť.

22.Z predloženej zmluvy o bežnom účte vyplýva, že vo vzťahu k zápornému zostatku na žalovanej v bežnom účte, išlo o nepovolený debetný zostatok, ktorý bol splatný ihneď, resp. v zmysle všeobecných obchodných podmienok. K vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu preto zo strany banky nedochádza a žalovaná sa dostáva do omeškania s vrátením resp. s vyrovnaním nepovoleného prečerpania na účte, prvým dňom po vzniku nepovoleného prečerpania, čo vyplýva z výpisov k príslušnému účtu.

23.V prejednávanej veci sama majiteľka účtu - dostala prečerpaním finančných prostriedkov na svojom účte do stavu mínusu, v dôsledku čoho patria banke z takto poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanej úroky dohodnuté v zmysle bodu 3.3. písm. m), n) v spojení s bodom 3.11. Všeobecných obchodných podmienok s tým, že úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov, poskytnutých nad rámec zostatku na účte. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy o bežnom účte, ktoré má za následok nielen

právo banky požadovať úroky za prečerpania (s touto povinnosťou počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1), ale má aj právo na zrušenie takéhoto účtu, kedy záväzkových vzťah medzi zmluvnými stranami konaní. Z ustanovení všeobecných obchodných podmienok, ktoré obsahujú dojednanie o úroku, pre prípade nepovoleného prečerpania vyplýva, že tieto kopírujú zákonnú úpravu, pričom úprava nároku na úrokoch pri prekročení uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach, nie je žiadnou špecifickou zmluvnou podmienkou, ale vyplýva z ustanovení Obchodného zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Podstatnou skutočnosťou v prejednávanej veci je, že záporný zostatok je určený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok na ne je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria ich prekročenie.

24. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca má nárok žiadať od žalovanej ako dlžníka zmluvné úroky v dôsledku vzniku nepovoleného prečerpania na účte žalovanej. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvného dohodnutého úroku z prekročenia za podmienok, na akých sa zmluvné strany dohodli t. j. vo výške 17,9% ročne, keďže žalobca požadoval len úrok z omeškania v takejto výške, hoci bol dohodnutý vo výške 22,95%.

25. Na základe uvedeného odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej výrokovej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi aj zmluvný úrok vo výške 17,9% ročne zo sumy 295,98 eura od 15.11.2018 do zaplatenia.

26. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania, keďže bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný.

27. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).